פסנס שא משאות גדולות כדרך שהוא עושה בחול אלא צריך לשנות כיצד להמביא כדי יין ממקום למקום מסנס כיע ישא משאות גדולות כדרך שהוא עושה בחול אלא צריך לשנות כיצד להמביא כדי יין ממקום למקום נ מהם דמוכח שלצורך יו"ט הביאם: הגה ודוקם כשמוליכן (כט) ממקום למקום אבל מזוים לזוים (כ"י יכא במסוחה שם בשם רש"ו) או מבית לבית באותו חלר (א"ז) (ל) שרי בכל ענין: ט "המוליך את התבן לא יפשיל ל' כ שמי שמי אותם במוט ישא אותן הפופה (לא) לאחוריו אלא נוטלה בידו: ל (לב) יוכן משאות שדרכן לישא אותם במוט ישא אותן ע הכתף ישא אותן על כתיפו ושדרכן להנשא על הכתף ישא אותן מאחוריו ישא אותן על כתיפו ושדרכן להנשא על הכתף ישא וליינחיי לשל כס" אותן בידו לפניו או (לג) יפרוש עליהן (יג) בגד וכל כיוצא בזה משינוי המשא (לד) "ואם א"א כגון מל"ה פ מוס' פ"ג שזימן הרבה (יד) אורחים (לה) וצריך למהר ולהביא לפניהם עושה כדרכו "בד"א בנושא על האדם ' (דין סכמה נסתה אבל על גבי בהמה (לו) לא יביא כלל: "א (לז) אין מביאין עצים לא בחבל ולא בקופה ולא במחצלת אבל מביא במטפחת ובחיקו"):

בקתל"ח סעי א משנה פינה כ"א

תקיא הבערה ולהחם מים מותר ביו"ט. ובו ד' סעיפים:

א (א) אמותר לעשות מדורה להתחמם כנגדה: הגה (ב) י"א דאסור (א) (ג) להחם בית החורף בי"ט (ד) דלפעמים באר היטב

הן מיני ירקות שיש טורת בתיקונן: (יג) בגד. עיין סי׳ ש"כ (ה) להחם. וע"י כותי שרי. והם הקור גדול כ"כ שהתחכלים נקרשים שרי להסיק דהוי לורך אוכל נפש. מגן אברהם:

סט"ו: (יד) אורחים. אפילו מאותה עיר מ"א. ועסי׳ של"ג סס"א: משנה ברורה

טעמם (כו) דאפשר למלוח כל חחיכה בפני עלמה. וטוב בקופות ד' וה' כדים. ואורחים נקרא לענין זה (לו) אפילו מאוחה העיר: (לו) לא יביא כלל. הטעם עיין לעיל נסימן חל"ה ס"ג המוחרין להביא וכנ"ל בסימן חק"א ס"ג (לח) אפ"ה לא יביאם

וכמ"ב שם: יא (לז) אין מביאין עצים וכוי. ר"ל אפילו ממקומות כרוכים בחבל וכו' שלא יעשה כדרכו בחול:

(א) מותר לעשות מדורה. דאף דכתיב בתורה אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם קי"ל (א) דמתוך שהותרה הבערה לצורך אוכל נפש הותר אף שלא לצורך אוכל נפש ובלבד שיהא שוה לכל נפש ולורך יו"ט (ב) וי"א דכל מידי דהנאת הגוף בכלל אך ג"כ מטעם (לג) דהוי כעובדה דחול: י (לב) וכן משאות שדרכן השר יחכל לכל נפש הוה ורק שיהה שוה לכל נפש: (ב) י"א דאסור. ודוקא על ידי ישראל אבל ע"י עכו"ס (ג) לכו"ע שרי והמנהג להקל אף ע"י ישראל וכדלקמיה: (ג) להחם בית החורף למגזר שמא יסחוט דאין בסחיטתו משום ליבון כמבואר בסימן וכר׳. היינו שאין מבשל שם שום חבשיל רק להחם בלבד: (ד) דלפעמים אין הקור גדול. פי' (ד) כומן שאין הקור גדול שאין דרך סתם בני אדם להקפיד על לינה זו דאם נודתן ביו"ט לו לשנות מפני סיבה אחרת (לה) כגון שאין לו בגד לכסות וכה"ג: שהיה קור גדול כמו שמלוי לפעמים בפסח וסוכות מוחר לכו"ע (לה) וצריך למהר וכו׳. ר"ל וכשעושה כדרכו יוצא לפניהם ואף אם לא היה קור כ"כ שלריך להבעיר מפני לינה ורק במהרה יותר (לו) וכן הא דס"ח לענין קופות ג"ל דינא הכי דאם שהמאכלים השמנים [שבשלם בכירה] יקרשו מחמת קור (ה) מותר זימן הרבה אורסים ולריך להביא במהרה לכולם ביחד מותר לשאת לו לכו"ע להבעיר תנור בית החורף להעמידם שם כדי שלא יקרשו דהוח

(כו) לחום לדבריהם לכתחלה: ה (כה) לא יביאם בסל וכו׳. אפילו (כח) ללורך שתיית היום. ותשמע מעבודת הקדש דאפילו אם ירצה ליתן בתוך הפל רק שנים גם כן אסור דהוא עובדא דחול ואפשר דהשו"ע (כע) סבר ג"כ הכי אלא נקע דבר החוה: (כט) ממקום למקום. היינו (ל) נמבואות דשכיחי בה רכים ומחזי כעובדה דחול: (ל) שרי בכל ענין. אפילו (לה) יותר מהרבעה וחמשה כדים. ואדרבה יותר (לב) טוב הוא להוליך הרבה ביחד משיוליך מעט מעט וילטרך להרצות בהילוך: מ (לא) לאחוריו. וכו׳. כ״ו כדי לשנות מדרך חול: (לג) יפרוש עליהן בגד וכו׳. ומיירי במשאות יבשות (לד) כגון פירות וכה"ג או ביין דלא שייך שי"ט ס"י אבל במים אין לפרוס בגד מלמעלה דלא יפול במים ויבוא לידי סחיטה: (לד) ואם א"א כגון וכוי. וה"ה אם א"א

שער הציון (כו) ט"ז: (כו) הגר"ז: (כת) עבוה"ק ותאירי: (כט) וכדתות ראיה לוה תשו"ע גופא לעיל בסיתן שכ"ג ס"ה דסחם בסל לאיסור בלי שום חנאי לגבי שבת והתם הלא מהכא ילפינן כמש"כ בב"י לדעת הטור אח"כ מלאתי שכ"כ גדרא באור זרוע בשם הריב"א: (ל) כ"כ במ"א לדעת הטור וכן מוכח ברמ"א דלא שרי אלא בחלר. ודע דבאו"ז מיקל אפילו בחוך העיר וכן הביא בד"מ בשמו אלא שהרמ"א לא נקט כווחיה להלכה בזה [ומה שנרשם ברמ"א בשם או"ז אינו מדוקדק] והנה מרש"י שכתב ממקום למקום דהיינו בתוך התחום או ע"י עירוב וכן העתיק הר"ן משמע דקבירא להו ג"כ כהא"ז דאפילו בחוך העיר מוחר ומש"כ הר"ן ואע"ג דמסקינן בפרק מפנין וכו' שאני הכא דעביד עובדין דחול בע"כ כונחו דכיון שמוליך משאות גדולות חוץ לעיר זהו עובדה דהול הכל בתוך העיר מותר וכ"ש כשמוליך מזוית לזוית בחותו בית בודהי מותר אף לדעת הר"ן וכסוגיה דפרק מפנין דהיתה שם מפנין הרבשה וחמשה קופות של כדי יין וכו' וכמו שכתוב בתוספות שם וכן מוכת בחידושי הרה"ה בהדיה שלשון הר"ן נובע ממנו וכ"ז דלה כהמ״א בסימן שכ״ג סה״ן שמלדד לומר דלדעת הר״ן אפילו מורת לווים באותו בית אפור: (לא) מ״א: (לב) מ״א בשם חוספות: (לג) כן משמע ברמב"ם ורש"י הטעים עוד יותר שהוא גנאי ליו"ט שנראה שמתכרין למלאכה רבה או להוליך למקום רחוק כדרך חול: (לד) אחרונים ומש"כ המ"א בבגד שעשר לפרום עליהן לא חיישינן שיבוא לסחיטה לא אדע אם שייך בעניננו דאפשר דתו אין זה שינוי כיון דעשרי בתמידות לכסות: (לה) רש"י: (לו) רש"י ובאמת עיקר האי דינא על הא דס"ח נאמר וכן הטור שכתב זה ג"כ כתב זה על האי דקופות והמחבר המשיך ד"ז גם לכאן [ובב"י ראיתי דבר פלא שחיפש מקור בזה לדברי הטור ובאמת כן מבואר ברש"י להדיא בגמרא עי"ש ומה שהביא הוא מרש"י שפירש כגון שאין לו בגד לכסות זה פירש על ענין אחר עיין בגמרא]: (לו) מ"א וש"א: (לח) ויש לעיין אם בוה ג"כ דוקא אם מביא ממקום למקום אבל מזוית לזוים או באוחה חלר מותר להניח בקופה כמו בס"ח או דלמא מה שהניח העצים בחוך הקופה זהו גופא עובדא דחול וצ"ע: (א) ר"ן וכן העתיק המ"א כאן ובסי" חק"א יישב שלא יקשו דברי הר"ן אהדדי: (ב) משמעות הרשב"א בעבוה"ק וכן הוא דעת הב"ח וברמב"ם מבואר_סברא זו רק לענין רחילה וסיכה דהוא בכלל שחיה ושארי דברים הוא מטעם מחוך ובחוס' ור"ן כתבו אף ברחילה מטעם מחוך: (ג) מ"א וש"א בשם מהרי"ל: (ד) (ה) מ"א וש"א: